

Тълото цапна въ буячата ръка. Тя го повдигна нагоре, после пакът го пое въ водите си и още по-сърдито зафуча... На около двадесет метра надолу главата отново изкочи, после пакът се скри...

А турците стояха на моста и клатъха глави от очудване.

— Тю, язъкъ! Отърваха се комитите, бей! Инатъ българинъ, ха...

Тъ се тюхкаха, вайкаха, постояха още малко и се върнаха назадъ.

А ръката влечеше тълото на единъ българинъ, който презираше предателството...

Петър Стъповъ

ПОРЖКА

Дъдо, като идешъ
утре на пазара,
да ми купишъ чанта
кожена подаръкъ!

Старата торбичка
вече ми не тръбва,
гдето въ нея слагахъ
книжкитъ и хлъба.

Съ чантичка на рамо
лекичко се тича —
искамъ на гражданче
вече да приличамъ!

Много ти се моля,
мили дъдко стари,
чанта за школото
ми вземи подаръкъ!

Азъ ще те зарадвамъ
много тазъ година —
вървай, съсъ шестица
пълна ще премина!

Веса Паспалеева

Съ тая книжка изпращаме: папката, календара, портрета на Престолонаследника и Княгина Мария Луиза, три голъми картини и четири многоцветни картички.

Редакторъ: Александър Спасовъ, ул. „Раковски“ 187, телефонъ 2-39-22

Печатница „Стопанско Развитие“, А. Д. — София, — 1827/1940.